

APPEL OM TJENESTE

Af Djwhal Khul

Artikel i BEACON, maj/juni 1975

Oversættelse: Ebba Larsen

Den nuværende verdenskonflikt er analog med den desperate konflikt, der fortsat foregår i alle aspiranternes og disciples hjerter og liv, og det er utvivlsomt et tegn på, at de betræder vejen til bevidst discipelskab. Det samme er tilfældet for verdensaspiranten, Hierarkiet, i denne tid.

Over hele verden har alle disciple i dag mulighed for at blive verdensdisciple nær ved mesterens hjerte og til forholdsvis hurtigt at gennemgå discipelskabets tidlige stadier. Verdensdisciple får mulighed for at komme nærmere til Hierarkiets hjerte, Kristus. Det er denne mulighed, I bør koncentrere jer om, for jo nærmere I kommer til jeres gruppe, jo hurtigere kan I begynde den skoling, der udvikler jeres egnethed som verdenstjener ... Den nuværende gruppe har haft mange muligheder for at få undervisning.

Det siges, at det resultat i form af engagement og tjenestearbejde, som denne gruppe har opnået, er ret enestående, og at det gælder hele gruppen. Jeg spørger: "Er det virkelig tilfældet? Er I for deprimerede (et ord, der er synonymt med selviskhed) og alt for sensitive til at udføre tjeneste for menneskeheden i et større omfang end tidligere? Denne tilstand kan overvindes, hvis I gør en indsats. Svarer jeres dybe forståelse til gruppens dybe forståelse? Eller er det en dybere selvforståelse, der konsekvent kommer mellem jer og jeres medmennesker? Det må I selv bringe klarhed over. Indtager I en ydmyg holdning, der er baseret på forståelse af planen, og kan I se dens høje mål, eller føler I en undervurdering af jer selv, som I triumferende betragter som et tegn på åndelig ydmyghed? Er det sidste tilfældet, er der behov for, at nyfortolker emnet "ydmyghed" såvel som alle jeres begreber set i lyset af esoteriske og åndelige værdier. Vil I gøre dette?".

Jeg har tidligere brugt en vending, hvor jeg refererede til "disciple, der i denne cyklus samledes efter en appel fra Hierarkiet". En sådan appel har en

bestemt relation til temaet om discipelskab og dets forskellige stadier. "Denne appel fra Hierarkiet" sendes ud til menneskeheden som en helhed. Den sendes ud gennem de grupper og ashramer, der ledes af flere af mestrene. Appellen bliver opfanget og hørt af mange forskellige mennesketyper, men gennem den måde, som de responderer på, kan der snige sig flere forvanskninger ind i appellen. Kun den fremskredne discipel bringer det enten videre helt korrekt eller responderer passende. Andre disciple responderer delvist på aspekterne i appellen, og deres efterfølgende aktiviteter kan blive krampagtige og være rodfæstet i fejlagtige fortolkninger, der er præget af personlige fejl eller af hæmninger på grund af inertie, der ofte er rodfæstet i selvished. Ud fra den måde, som disciplene responderer på i deres gruppe og ashram, bestemmer mesteren deres plads og status, men der er naturligvis flere andre indikationer med i vurderingen.

Klar tænkning er der behov for i mange af de områder, som gruppen samarbejder i, så den efterhånden smelter helt sammen. En skarp skelneevne er der også behov for. Der er perioder, hvor grænselinjen mellem materialismens kræfter og lysets kræfter helt tydeligt kan ses og defineres. Disciplene skal indtage en upartisk holdning, når kontrasten mellem metoder med kærlighed og god vilje og metoder med grusomhed og had bliver mere tydelig på Jorden. Den store gruppe af verdenstjenere får den vanskelige opgave at stå fast på det fysiske plan mod det, der er destruktivt og hadefuldt (i ordenes sande betydning). De må gøre alt, hvad der er muligt for at bringe de ødelæggende kræfter til ophør og endelig kraftsløshed og på samme tid opretholde en indre holdning, der fremhæver bestræbelser, der er besjælet af harmløshed og kærlig forståelse.

Kære disciple – der findes principper og idealer i verden i vor tid, der er værd at kæmpe for, men så længe kampen står på, er det nødvendigt, at man helt bevidst bevarer og styrker et område med levende kærlig energi, så man i sidste instans bliver i stand til at bygge bro over kløften mellem de to modsatrettede faktorer og grupper for derved at sikre, at en senere kontakt kan skabes. Flere af jer tænker ikke med tilstrækkelig klarhed over de spørgsmål, der er involveret, fordi I er alt for optaget af kampens ydre tegn, og derved taber I det langtrækkende billede af syne. Det duale liv, hvor man på den ene side deltager aktivt i verdens modstand mod de kræfter, der søger at holde menneskeheden tilbage og ødelægge den og dens højeste idealer, og på den anden side samtidig stræber mod at opretholde en vedvarende kærlig indstilling, er ikke let, især ikke for enkelte af jer.

Integrationen af menneskenes bevidsthed foregår i vor tid på en måde, hvor det ikke er muligt for et enkelt menneske eller for en gruppe af mennesker at isolere sig fuldkomment, lige som det heller ikke er muligt at afvise at deltage i nogle aktiviteter eller at bidrage til menneskehedens trivsel. En negativ holdning er heller ikke tilstrækkelig til at løse den nuværende verdenskrise. De, der afviser at påtage sig den del af verdens karma og lidelser, vil erfare, at deres udvikling uundgåeligt går langsommere, fordi de har sat sig selv uden for den store bølge af åndelig kraft, der med fornyende liv/kraft strømmer gennem menneskenes verden.

Den nuværende verdenskonflikt er analog med den alvorlige konflikt, der findes i alle aspiranternes og disciples hjerter og liv, og det er et uomgængeligt tegn på, at de helt bevidst er begyndt at betræde vejen til discipelskab. Det højere selv og personligheden mødes ansigt til ansigt for at træffe den beslutning, som sjælen (selvet) på sit eget plan venter på. Det er det, der også sker for verdensaspiranten (menneskeheden) på dette tidspunkt. Tænk dybt over denne tanke.

Det er hverken muligt eller ønskeligt, at den nye gruppe af verdenstjenere holder sig uden for den aktuelle situation, som nu både kan ses og mærkes. De kan ikke, og de må ikke flygte ind i en blindgyde med personlig skoling og individuelle interesser. Hvis denne indstilling er jeres, så er der kun meget lidt, jeg kan gøre for jer; det er for mig et tegn på manglende evner hos jer til at skelne mellem værdier, et ønske om at undgå alt det ulykkelige og ubehagelige, at flytte ansvaret over på andres skuldre og endelig at undlade at identificere jer med menneskeheden.

Appellen til at frelse verden er sendt ud og i denne tid samles alle disciple over hele verden. De samles ikke på det fysiske plan, da det er en dyb subjektiv begivenhed. Alle mestrene sender appellen ud, og mange disciple på prøve responderer ivrigt til trods for, at de står i periferien af mestrenes indflydelsesområde. Deres motiver er som regel blandede, og deres respons er ofte ansporet af ønsker om personlighedens fremskridt og udvikling. På dette tidspunkt komplicerer de i høj grad appellen om tjeneste, men deres forvanskninger opfylder profetien i Det Nye Testamente om, at i de sidste tider vil der komme mange forvrængninger af sandheden med hensyn til viden om Kristus-bevidstheden og Kristi tilsynekomst eller "genkomst".

Således går disciplene fra stadium til stadium, fra lys til lys, fra intuitiv forståelse til intuitiv forståelse, fra kraft til energi, fra personlighedsfokus til sjælsintegration og derpå fra sjæl til ånd og fra form til liv. De har udforsket alle kundskabens veje. De steg ned i dybderne, ned i Helvede, og ned i dalene. De har bestøget toppen på indiviellsens bjerg og har derfra rakt ud over rum og tid. De har ikke længere interesse for deres egen person, idet de er blevet et brændpunkt for Guds plan. Kan jeg sige mere om dette? Det tror jeg ikke, kære disciple. Således slutter jeg denne række af instruktioner, og min forpligtelse i denne forbindelse er tilendebragt. Nu begynder jeres.

TIBETANEREN.

(Fra: *Discipelskab i Den Nye Tidsalder, I*, s. 844-45, 847-48).

-

- - - - -

Denne oversættelse sker med tilladelse fra Lucis Trust og er første gang bragt i The Beacon! Link for oplysninger omkring abonnement se nedenfor:

http://www.lucistrust.org/en/books/the_beacon_magazine

Den næste artikel publiceres på hjemmesiden i Juni måned 2011

Nedenfor citater fra A.A. Bailey under betegnelsen Den Gamle Kommentar.

Den Gamle Kommentar

Om det første stadium i discipelskabet.

"Lysskæret stråler. Det tiltager og aftager. Det danner en linje, når en hvirvel er ved at opstå, og fra centret af den hvirvlende kraft lyder en invokativ og klar røst.

Den, der sidder tavs og arbejder, alene og frygtløs (fordi den enkelte ikke er alene, og gruppen er frygtløs) ser nedad, fanger lyset, reflekterer den hvirvlende kraft og hører røsten.

Fra det stille kraftcenter hører man nu ordene: Vær stille. Vær tavs. Vid, at jeg er Gud. Det nødvendige arbejde vil nu begynde.

Mellem det Store Væsen og det lille væsen, der stræber, er en forbindelse etableret. Samspillet begynder. Sindet finder sin rette plads. Vejen er funderet sikkert."

"Alice A. Bailey: Discipelskab i Den Nye Tidsalder, I, s. 715"